

El Lluitador

Portantveu de la Federació A. S. O. de Banyoles

De tots els articles en son responsables llurs autors || Preu: 15 cts. || No es tornen els originals - Redacció i Administració : Divina Pastora, num. 16 -

Els agraris i les Eleccions

Una opinió personal.

Hem de votar? A quí hem de votar? Hem de creure en l'eficàcia d'unes corts d'un govern per sol·lucionar els greus i variats problemes que ens afecten?

Tots sabem que als pocs dies de proclamada la República, el govern revolucionari aprovava una llei per la què s'ens garantia la seguretat a la terra i declarava en suspens tots els comiats donats en l'any anterior. Vingueren més tard les Corts i la ratificaren i per allà el juliol aparegué a la Gaceta una nova disposició aprovada per les mateixes, i acceptada pel govern per la que ens autoritzaven a presentar demandes de revisió de les contractes d'arrendament de les terres que consideréssim abusives. Això anava bé i tot ço que anava bé eren disposicions d'aquells homes que nosaltres havíem portat al poder precisament per que fessin tot ço que llavors semblava que anava bé. Si nosaltres havíem portat a les Corts aquells homes i aquests varen satisfer els nostres anhels, encara que més tard amb nous decrets varen llimar molt les disposicions primeres, si va haver-ni prou en que ho senyaléssin i les revisions plovién a dotzenes en els jutjats de primera instància, encara que a la fi tot acabés com una olla de cols, si no han aconseguit fins ara acomiadar-nos de la terra, tal com havia disposat el govern provisional en maig de l'any 1931. Podem o no creure amb l'eficàcia d'un govern amb un vertader esperit de justícia i d'unes Corts

posades per nosaltres mateixos per mitjà dels vots a les urnes, unes Corts compostes per una majoria d'homes que fossin els nostres vertaders representants per donar solució als nostres problemes? Evidentment hem de creure-hi, malgrat la nostra desconfiança amb certs homes ben justificada, davant l'impotència per falta d'unió de tots els proletaris per donar la batalla amb seguretat de triomf, entenc que hem de votar.

La revolució pot fer-se de dues maneres: pacíficament per mitjà de les urnes i al carrer. Jo entenc que amb la única que ens cal posar confiança, la que ha de deslliurar-nos de la tirania dels governs capitalistes és la darrera, al carrer. Podem portar-la a cap, però, en l'estat present? No, doncs no tenim més remei que fer la primera. Votar.

— A quí hem de votar?

Si estem d'acord per fer la revolució cal que la fem amb el màxim de probabilitats. Entenc, doncs, que l'únic camí que ens queda és votar amb candidatures d'esquerra, que encara que siguin d'esquerra més o menys aburgesada, quan menys aquesta ja sabem que si volen, com ja hem demostrat, saben fer-ho bé.

Si ens convé un trajo i ens donen una gorra, qui no s'aconsola és perquè no vol. Mentretant anirem abrigats del cap i un altre dia es un altre dia.

UN AGRARI

Amenaces, no!

Hem llegit en una fulla color vert — userda — d'aquest putrefacte partit que fou l'últim puntal de la monarquia del 13 vegades indecent Camallarg que si no votem la candidatura que ens presenten, haurem de viure sempre més amb la menaça criminal de les pistoles homicides d'aquells que mentres els obrers tenyien amb la seva sang pretòrica de glòbuls rojos els carrers de Barcelona es feien bastir monumentals «rascacielos» en en el cor del Wall Street barceloní.

Però ells no compten que de pistoles se'n fan per a tots els gustos, Aquell Crist, la Religió del qual volen defensar va dir que «qui amb espasa feixi, amb espasa morirà». I com que el poble comença a estar tip d'aquestes fanfarronades de matón de Barri xino, els hi respondrà de la mateixa manera.

I, per acabar, sòls ens cal advertir-los que no s'emboliquin més..., que ja els coneixem a tots i que si volen soroll en tindran... i per un ratet ben llarg!

Hores de serenitat i reflexió

Abstindres'us en la propera lluita electoral sense més fonament que es desprèn d'uns principis apolitics i per camins antiparlamentaris és al meu entendre, suicida. Es, per afegidura, desconèixer ignorar o desnaturalitzar l'original particularitat d'unes circumstàncies que plantejen degudament un problema decisiu de les classes laborioses del camp i de la ciutat.

Els diversos articles publicats en alguns periòdics més o menys de classe, aconsellant l'abstenció absoluta en aquesta lluita electoral, no resolen res en concret, ni en concret res determinen.

El caràcter essencialment decisiu de la propera lluita, no ha estat tractat amb l'interés i la serenitat que el ritme accelerat dels aconteixements imposa, i s'ha puntualitzat, en alguns cassos, d'una forma catastròfica, pels interessos de la classe obrera.

Observem així que no s'ha tingut present la profunda característica de les forces que intervenen en aquesta lluita aferrissada de demà, així com tampoc les divergències intimes dels partits imposades per les pròpies circumstàncies històriques i que situen en dos marcs clarament perceptibles els eis interessos de classe posats en joc.

A un costat el bloc burgès terratinent; a l'altre el front únic de tots els treballadors. Opressors enfront d'oprimits. Feixisme a un costat. Revolució a l'altre. Aquesta és la lluita de demà i no dubto que tots sense excepció junts i units com germans sabreu quin és vostre deure. P.

L'hipòcrita.

No hi ha dintre l'humanitat, individu més repugnant i fastigós que l'hipòcrita. Es un ésser que tot ho sacrifica a llurs ambicions. Animal repugnant i asqueròs, s'arrosegua per terra com un cuc a la recerca del seu benestar encar que costi la vida i la sang als demès humans. Es la filoxera de la societat. Es una bèstia criminal, a la qual li importa un rave que els demès rebentin, mentre ell, panxa potent, i hidròpic, pugui arrosegua la seva podrida còrpora per la terra, com una bèstia farta.

Tots el coneixereu. Es aquella asquerosa rata de sacristia, sempre vestida de negre, deixant per allà on passa una pestilència de cera i encens que us fa tapar-vos el nas. Es aquell elegant tímida, que empesta a «Varon Dandi» i s'arrosegua com un rèptil llefiscós pels despatxos dels omnipotents, adulant-los i al·labant-los per a que li donguin un «enxufe» o prebenda. Es aquella que tot el dia se'l pasa amb el Sant Crist penjat al coll, i dóna cinc pessetes per el manteniment de «culte i clero» i que quan passa un pobre a la porta de casa seva, a l'hivern mentres la tramontana us fuetaja la cara, i les gotes gelades us taladren la carn, li diu amb una veu melodiosa: *Déu vos ampari, germà*. Es aquell que practicant l'humilitat es superb, recomanant la castedat, es sensual i sàtir, i oferint-vos la glòria del Cel, procura passar se-la bè en la terra. Es aquell que aprofitant-se de la benignitat de la llei, enverena les conciències dels infants, i les mentalitats atrofiades dels grans, desde el confessionari.

Tots els coneixeu, aquets carnívors. I així quan veieu un cuc pudent i llefiscós, l'aixafeua l'acte, així mateix heu de rebentar i aixafar aquesta bèstia humana que és l'hipòcrita, per a que el virus venenós que porta a dintre el seu cos miserable, no tant com la putrefacció que du a l'ànima, s'escampi per la terra i intoxicui als que encara tenim la conciència neta i l'ànima com no l'han tingut mai ells:

R. DEL CASTELL

Eleccions

Crec que l'element agrari davant les eleccions ha de pendre un caire esquerrà i com mes extremat millor, vist que els pocs beneficis que hem obtingut d'ençà que hi ha la República, a sigut degut al ésser aquesta, de majoria esquerrana.

Ja estic segur que si haguessin governat les dretes no s'hauria pas rebaixat cap arrendament i molts que avui treballem algú troç de terreny, ja ens haurien dat comniat per ésser dels revolucionaris i pertorbadors.

Tots estem al corrent de quina mena de manera es manifestaren fa pocs dies amb una assemblea general a la Monumental de Barcelona la majoria dels propietaris de Catalunya. Digueren entre altres coses que, si no poden pas ficar-se de nou dintre l'olla la riquesa rústica i la economia catalana se'n va per el pedregal. Com si fossin ells i no nosaltres que treballém, els vertaders mantenidors d'aquesta riquesa i economia.?

Els agraris que tenim plena convicció de lo que fem i reconeixem que tan soms nosaltres com el que tenim per propietari i amb els mateixos drets d'expansió i vida dintre la societat. No votarem a les dretes ni deixarem de votar, ja que de fer una cosa o altre, seria tirar pedres sobre el nostre teulat.

I dic que, no deixarem de votar, ja que de no anar-hi seria donar mes facilitats de triomfar a la candidatura de dretes, que dels seus no en quedarà un sense votar, sigui home o dona, i lo mes vergonyos es que per l'analfabetisme i poca cultura en que estem dotats nosaltres, molts dels nostres, i en particular les dones, anirant per ells degut a que

han sentit i els hi han fet veure des dels confessionaris, que si guanyen les esquerres anem de casa a la revolució; i allavors ho paga qui mal no mereix.

Pagesos! Contra l'ofensiva que es segurissima que pendrà les nostres contraries en la lluita electoral, hem de demostrarlos-hi que encara que treballem de cara a la terra condemnats a sufrir totes les calamitats i efectes de la naturalesa, de llana fa temp ja que no en portem. Hem de fer que guanyin els nostres, que si guanyessin les dretes, lo que farien altra volta, seria portar als nostres fills al matadero en terres estrangeres.

Repeteixo que tenim d'anar tots a votar per les esquerres i com mes extremes millor. En el temps actual no podem mirar-nos com els de la F. A. I. Encara que de les esquerres no podem esperar-ne la nostra total reivindicació; però aquestes aniràn a consolidar la República i nosaltres anirem evolucionant. I el dia que arribem al cap d'aquesta evolució i tots els pagesos de Catalunya s'hagin donat compte que l'emancipació nostre ha de ésser obra nostra i que ho lograrem amb l'associació colectiva de tots no votarem a les esquerres, sinó que votarem als nostres ja que ningú mes que el pagès sab i coneix les necessitats de la terra.

I si es don el cas com avui que ens trobem mancats d'elements per representar-nos dintre el Parlament i portar a cap la discussió de qualsevulga problema que ens afecti i no hi haguin altres que es comprometin a fer-ho asumint tota responsabilitat, allavors ens abstindrem de votar; ja que estarem segurs que a l'endemà de les eleccions amb la victòria de les dretes tindrem la revolució i allavors farem que caiguin aquells que avui dia volen empobrir i esclavitzar la riquesa rústica i l'economia catalana. — UN DE LA COLLA

Obreres i Obrers!

En aquesta lluita no es ventila solsament l'obtenció d'unes actes; es l'avanc a la democràcia o el retrocés a l'esclavitut

Alerta

Ciutadanes i ciutadans! No voteu la candidatura Agraria de dretes perquè es votar a favor del rei, i contra l'Estatut i drets de Catalunya.

El vot de la dona

Els sentiments que ha de sentir tota dona, la ideologia que ha de tenir i aprobar ha d'ésser però d'una manera ben categòrica i afirmativa i amb tota puresa i lleialtat ha de sapiguer contrarrestar l'onada de crítica que fins ara havia caigut damunt ella.

Totes i cada una han de mirar quins han sigut el que ens han donat quelcom, de quí han aconseguit alguna millora social i això no ho hem obtingut d'aquells que sempre ens han fet viure entre pesombres tenebrosos i que quan est ractava de donar-vos el vot que és igual que nombrar-vos ciutadanes, éreu tractades d'incapacitades i fins menyspreades.

Cal que ho recordis tot això dona, i veuràs com foren els reaccionaris els que votaren cotra tú i t'escupiren a la cara, i aquests són els que avui reclamen el teu sufragi. Aquests orbs inconscients crearàn tots els mitjans, tots els ressorts per mirar de conquerir-te. No et deixis seduir per aquesta púrria insolent ni per la demagògia ni per la coacció, que indubtablement sense escrúpols cercaran a inflingir en el teu cor.

Mares! si voleu que els vostres fills vagin a morir en una propera guerra voteu les dretes.

Si voleu assegurar el pervindre del vostres fillls, si voleu un bon estament social i la vostra emancipació, voteu una candidatura de classe que si obté el triomf vos treurà les cadenes amb que vos té lligades el capitalisme, i tots junts, vosaltres i nosaltres els homes, donarem un pas més en el camí de les nostres reivindicacions i la nostra emancipació. — M. Bara Dot,

DONES !. DEFENSEU VOSTRA LLAR !

Serà vritat que s'han fet comunistes ?

Al miting comunista que es celebrà el dijous passat al saló Modern, veierem amb molta satisfacció, al acabar l'acte pujar a saludar els oradors a l'escenari i felicitar-los a dos significats homes de l'Esquerra local. Ho celebrem sincerament per la significació que aixó pot tenir.

ACLARACIÓ: EN EL NOMBRE ANTERIOR ALUDIEM ALS NOSTRES COMPANYS VERDAGUER I SISET EXPÓSIT (a CAPÒ) FFM CONSTAR QUENO ERA LA NOSTRA INTENCIÓ OFENDRE'LS

En defensa pròpia

Els clericals diuen que votar per ells es votar per Crist. No ho creieu. Es votant els homes lliberals d'esquerra que defenseu les doctrines de Crist doncs defenseu els mateixos drets i deures que Ell predicava.

DONES. - NO DEIXEU QUE TRIOMFI AQUELL PARTIT QUE VA ESSER L'ULTIM PUNTAL DE LA MONARQUIA QUE ASASINAVA VOSTRES FILLS AL MARROC
